

Cesta

5

2008

KŘEŠŤANSKÝ ČASOPIS PRO DĚTI

cena 5 Kč

Modlitba	3
Exodus aneb Přeházené listy Bible.....	4
Osobnost měsíce.....	6
Biblická jména	7
Svátky Ducha svatého	8
O plyšovém medvídkovi.....	9
Nápis na kameni.....	11
Konvalinky.....	12
Učíte se anglicky?	13
Soutěž o tři knihy	14
Rostliny v Bibli	15
Písnička	16

Vydavatel: Ústřední rada Církve československé husitské
 Adresa redakce: Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, tel.: 220 398 107
 Šéfredaktorka: Mgr. Jana Krajčířiková, e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz
 Tisk: Grafotechna Print s. r. o.
 Distribuce: A.L.L. production s. r. o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9,
 tel.: 234 092 851, e-mail: predplatne@predplatne.cz
 Objednávky a reklamace vyřizujte, prosím, přímo s distributorem.
 Ilustrace: H. Zmatlíková, J. Oleš, M. Rada, O. Bajusová, J. Wienerová
 a archiv časopisu Cesta
 Registrováno pod číslem MK ČR E 8426 dne 2. 2. 2000

Pane Bože,
děkujeme ti za tvého svatého Ducha,
kterého nám posíláš,
abychom dokázali porozumět tomu,
co nám chceš říci.
Díky němu si můžeme být jisti,
že jsi pořád s námi.
Amen.

Milé děti, podaří-li se vám správně seřadit přeházené odstavce, dozvíte se nejen příběh o tom, jak Izraelci na poušti budovali Boží svatyni, ale také tajenku, kterou si můžete zkontrolovat na str. 11.

9. Budování svatyně

Pomazal také Árona a jeho syny, které Hospodin určil, že mu budou sloužit jako kněží – oni i jejich potomci po všechna pokolení. **(Í)**

Když byly práce ukončeny a vše bylo připraveno, Mojžíš svatyni pomazal olejem a posvětil. **(Ž)**

Když tohle všechno bylo hotovo, vyrobil kadidlový oltář, oltář pro zápalnou oběť a všechno potřebné náčiní. Nakonec bylo uděláno nádvoří svatyně ze sloupů a zástěh. **(O)**

Svícen, který vyrobil Besaleel jako další, byl také z čistého zlata. Svícen byl šestiramenný – z každé strany měl tři ramena. Na každém z nich byl kalich podobný mandloňovému květu. **(B)**

Dále Besaleel vyrobil obětní stůl z akáciového dřeva, obložený čistým zlatem. Ke stolu patřily tyče, na kterých se nosil, a nádoby, mísy, pánvičky, obětní misky a konvice – vše z čistého zlata. **(A)**

Potom Besaleel vyrobil schránku z akáciového dřeva, kterou celou obložil zvnějšku

i zevnitř zlatem. Přidělal k ní čtyři zlaté kruhy – do každého rohu jeden, kterými protáhl dvě tyče, aby bylo možné schránu přenášet. Schránu přikryl zlatým přikrovem, na kterém vytepal dva zlaté cheruby s rozepjatými křídly, otočené čelem k sobě. Do schrány byly uloženy desky s Desaterem. Proto se jí říká schrána úmluvy. **(B)**

Celá svatyně i její vybavení muselo být přizpůsobeno faktu, že Izraelci byli na cestách – neustále putovali, takže vše bylo třeba udělat tak, aby bylo možné to bez potíží sbalit a přenést jinam. Nejprve ušili Hospodinův příbytek – stan setkávání. Byl zhotoven z deseti pruhů jemného plátna a látky purpurově fialové, nachové a karmínové. Do látky byly vetkány obrazy cherubů – andělů. Stan byl opatřen oponou, která měla zastírat schránu úmluvy. **(V)**

Když se Mojžíš vrátil z hory Sínaj a po rozbití zlatého telete byla obnovena smlouva s Hospodinem, přistoupili Izraelci pod Mojžíšovým vedením k provedení směrnic o svatyni a bohoslužbě. Nejprve byla provedena sbírka. Mojžíš vyzval všechny, aby mezi sebou vybrali oběť pozdvihování – zlato, stříbro, měď, drahé dřevo, látky, drahé kameny, vzácné oleje. Sběrka byla dobrovolná, vše bylo odevzdáváno od srdce. A bylo mnoho lidí, kteří přinášeli dary. Vybralo se víc, než bylo třeba. Také mnoho lidí se přihlásilo do práce. Ženy tkaly krásné látky, muži se pouštěli do výroby všeho, co Bůh určil. Všechny práce řídili Besaleel a Oholíab, které Hospodin tímto úkolem pověřil a také je k tomu vybavil potřebnými schopnostmi. **(A)**

Příkazy byly opravdu velmi podrobné – Hospodin určil, co všechno se má zhotovit, z jakého materiálu, jak to má být velké a jak to má vypadat. Na zhotovení svatyně i všech předmětů měla být mezi Izraelci provedena sbírka. Hospodin také sám zvolil řemeslníky, kteří měli dílo provést, a naplnil je svým Duchem, aby vše dokázali. **(T)**

Když byl Mojžíš na hoře Sínaj a rozmlouval s Hospodinem, ten mu také předal velice podrobné příkazy, týkající se vybudování jeho svatyně. Řekl: „Když mi vybudujete svatyni podle mých pokynů, budu v ní bydlet a tak budu stále s vámi.“ **(S)**

Věra ČÁSLAVSKÁ (* 3. 5. 1942 Praha) - česká gymnastka

Nevšední pohybové nadání zřejmě provázelo malou Věrku doslova od kolébky. Už ve třech letech se "vloudila" do baletní školičky, kam docházely její starší sestry. Přestože byla zdaleka nejmladší, dokázala se tu rychle prosadit. Pokračovala pak v baletní přípravce Národního divadla, brzy však vyměnila špičky za brusle. Propracovala se do Sportovní školy dorostu, vyhrála krajský přebor dorostenek, vystupovala jako sólistka v dětských ledních revuích. Nevalný zájem trenérů o "neprominentní" děvčátko a ošklivé zranění obličje při závodě přivedly rodiče k rozhodnutí s

bruslením skončit.

Začátkem roku 1957 se neobyčejně živé dívky ujímá naše tehdy nejlepší sportovní gymnastka Eva Bosáková. Mimořádný talent (a také píle a houževnatost) se začíná projevat. Ještě v témže roce je patnáctiletá Čáslavská nominována na mezinárodní závod ČSR - Belgie.

Začíná hvězdná kariéra jedné z největších gymnastek světa všech dob. Během své aktivní sportovní činnosti od 15 do 26 let získala na různých soutěžích 140 medailí, z toho 97 zlatých. Na OH v Tokiu 1964 vybojovala 3 zlaté (osmiboj, přeskok, kladina) a 1 stříbrnou (družstva). Navíc si získala srdce japonských diváků a takovou popularitu, jaké nikdy žádný jiný sportovec v Japonsku nedosáhl. Absolutní vrchol však na ni teprve čekal. Na OH v Mexiku 1968 vyhrála "zlatá Věrka" všechno, co se dalo (osmiboj, přeskok, bradla, prostná), jen na kladině a v družstvech získala "pouhé" stříbro. Ověnčená vavříny se v México City provdala za československého olympionika Josefa Odložila (stříbrná medaile v běhu na 1 500 m v Tokiu 1964).

Po skončení dvouleté ekonomické školy vystudovala již při zaměstnání jedenáctiletou střední školu a fakultu tělesné výchovy a sportu. Po Mexiku ukončila závodní činnost a začala se věnovat trenérské práci. Po listopadu 1989 krátký čas pracovala v Kanceláři prezidenta republiky a nyní se plně věnuje činnosti v olympijském hnutí.

Tentokrát jsou nejvýznamnější nositelé jmen, začínajících písmenem P, v Novém zákoně. Začneme ovšem jako vždy Starým zákonem.

Potífar (Gn 39,1) – velitel faraónovy tělesné stráže, u kterého sloužil Josef poté, co jej bratři prodali do otroctví. Potífarova žena se snažila Josefa svést, když ji však odmítl, křivě jej obvinila a Josef byl zavřen do vězení.

Penina (1 S 1,2) – jedna ze dvou manželek Elkány, posmívala se té druhé – Chaně, že nemůže mít děti. Bůh však vyslyšel Chaniny prosby a narodil se jí Samuel.

Pinchas (1 S 1,3) – syn kněze Élího, spolu se svým bratrem Chofním pracoval v chrámu, počínali si však špatně, za což byli potrestáni – padli v boji s Pelištejci.

Pekachjáš, Pekach (2 Kr 15,23-31) – další dva špatní izraelští králové.

Šimon Petr (Mt 4,18-20) – první učedník, kterého si Ježíš vyvolil (spolu s jeho bratrem Ondřejem), z evangelií známe o něm řadu příběhů, stejně jako o jeho působení mezi prvními křesťany (ze Skutků apoštolských). Napsal také dvě epištoly.

Pilát Pontský (Mk 15,1-15) – římský místodržitel, který na žádost židovské velerady odsoudil Ježíše k smrti.

Prochor, Parmén (Sk 6,5) – dva ze sedmi prvních diákonů.

Pavel z Tarsu (Skutky, epištoly) – dříve Saul, nejprve horlivý pronásledovatel křesťanů, po svém obrácení v Damašku se však stal neméně horlivým šířitelem křesťanské víry. Na svých misijních cestách založil mnoho křesťanských obcí i mezi pohany, kam také napsal celou řadu listů – epištol, které tvoří součást Nového zákona.

Priscilla (Sk 18,2-3) – křesťanka, manželka Akvily, Pavel se s nimi spřátelil v Korintě, žil u nich a pomáhal jim šít stany.

V květnu slavíme Svatodušní svátky, kdy si připomínáme seslání Ducha svatého na učedníky a vznik křesťanské církve. Symbolem Ducha svatého je holubice. Najdete na našich dvou obrázcích pět rozdílů? Svě řešení si zkontrolujte na str. 11.

Děti, vzpomínáte si, že jsem vám jednou vyprávěla o Vojtíškově? (Cesta listopad 2006 – pozn. redakce) Tehdy byl ještě malinký a učil se chodit. Pomohl mu skřítek a čtyřlístek.

Dnes už je Vojtíšek velký kluk. Tak velký, že vám na prstících ukáže, kolik je mu let. Celé dva a ještě půl.

Vojtíšek má oči a vlásky hnědé jako čokoláda. A čokoládu má moc rád. Kdo by také neměl, když je čokoláda tak sladoučká?

S ostatním jídlem je to horší. Někdy sní celý oběd docela sám a s chutí, jindy musí maminka Vojtíška pobízet. A tak je to se vším. Jednou je chlapec veselý a milý, hraje si a zpívá – a jindy brečí a vzteká se. Jednou je hodný a poslušný – jindy zlobivý a protivný. Když je hodný, mají ho všichni moc rádi. Když zlobí, mají ho rodiče také rádi, ale jinak. Přemýšlejí, jak přivolat nazpět tu příjemnější Vojtíškovu podobu.

Jednou si Vojtíšek hrál na podlaze s autíčky a přišel za ním pejsek Alík. Běhal kolem dokola a všechny hračky rozházel. Vojtíšek se na pejska zlobil, kopal do něj a mlátil ho pěstičkami a rovnou do čumáčku. To bylo zlé. Alíka to moc bolelo, utíkal se schovat pod stůl a jen se smutně díval. Jindy chlapec zkoušel, jestli je Alíkův ocásek dobře přirostlý – a pořádně jej za něj zatahal.

„Nechej toho,“ radila klučikoví maminka, „jinak tě Alík kousne.“

„Ale nekousne,“ mudroval Vojtíšek, „na tomhle konci přece nemá zuby.“ A zase nedal Alíkovi pokoj, jakoby chtěl vyzkoušet, jestli je pejsek jen hračka, kterou nic nebolí a která nic necítí, kterou lze dokonce rozebrat jako stavebnici.

Jednou šel Vojtíšek spát se svým plyšovým medvídkem, kterému už maminka několikrát přišivala ocásek i knoflíkové oči. A co se nestalo? Medvídek v noci náhle vyrostl a byl z něj pořádný medvěd. Až z něj šla hrůza. Místo

knoflíků měl skutečné oči a v nich hořely uhlíky zlosti. Díval se na Vojtíška z velké výšky a bručel: „Ty kluku jeden, dávej si pozor na nás, na zvířátka. Budeš-li nám ubližovat, poznáš sám, jak to bolí.“

Na druhý den Vojtíšek na všechno zapomněl a znovu tahal Alíka za ocásek i za uši. Najednou ucítil takovou bolest, jakoby někdo veliký tahal za jeho ouška. A taky za vlasy, za ruce i za nohy. „Aú, aú...“ volal a utíkal do bezpečí své postýlky. Tam ležel jeho medvídek jakoby nic. Jen knoflíkové oči se mu leskly šibalstvím.

Od té doby už chlapec věděl, co znamená slovo „bolest“ a zvířátkům, ani těm plyšovým, už nikdy neubližoval.

Svatava Mášová

Tomáš a Lenka se domluvili, že půjdou do lesa na jahody. Cestou si všimli, že za vesnicí pod lípami je nějaký kámen zarostlý křovím. Když si ho blíž prohlédli, usoudili, že na něm byl zřejmě kdysi zabudován kříž, který vyvrátila nějaká vichřice nebo zlomyslný člověk. Na kamenu objevili pár vytesaných písmen. Některá byla čitelná, jiná ne. Tomáš našel v kapse kus papíru a tužku – a to, co dokázali přečíst, pečlivě zaznamenal. Místo zničených písmen udělal dvojtečky. Vypadalo to takto:

**J: :S:M :A :E:T:, :R:V:A I
:I:O:**

Pak oba zamířili do lesa, nasbírali jahody, sedli si na pařez a přemýšleli, co na tom kamenu mohlo být napsáno. Nakonec na to přišli.

Zkuste to vyluštit také vy. Usnadníme vám to tím, že vám chybějící písmena napíšeme v abecedním pořádku:

AAÁCDEJPS TT VŽ

Když nápis rozluštíte, podívejte se pro kontrolu do Bible, do Janova evangelia 14,6; tam tu větu najdete.

ZS

Řešení ze str. 4: Stavba Boží.

Řešení ze str. 8: nohy; ocas; zobák; konec křídla; mrak nad křídly.

Cinky linky, cinky linky,
v máji kvetou konvalinky,
celý les už jimi voní,
je jich víc než bylo loni.

Je jich na sta, na tisíce,
trháme je do kytice,
cinky linky, cinky linky,
konvalinky pro maminky.

Eva Šafářová

18. Modlitba

Sv. Augustin řekl: „Modlitba znamená rozmlouvat s Bohem.“ Tímto prohlášením ukázal na základní rys našich modliteb: jejich spojení s Bohem, společenství s Bohem, otevřenost vůči Bohu takového druhu, že Všemohoucímu otevíráme své rty, srdce i mysl. Jen tímto způsobem je možné vyznat Bohu, co jsme udělali špatně, požádat jej o pomoc, prosit za potřebné lidi a také Bohu děkovat a chválit jej.

19. Mother's Day

We celebrate the second Sunday in May as a Mother's Day. One of The Ten Commandments teaches us: "Honour your father and your mother, that your days may be long in the land, which the Lord your God gives you." On that day we can thank to our mothers for their care and love, which they continue to give us. We pray to God to endow us later with the same strength and patience, as our mothers have now with us, to be able to pay them back everything and not to forget about them, when we are adult and independent.

Slovíčka:

Mother's Day

Den matek

The Ten Commandments

Desatero přikázání

honour

ctít

endow us (with)

obdařit nás (čím)

strength

síla

patience

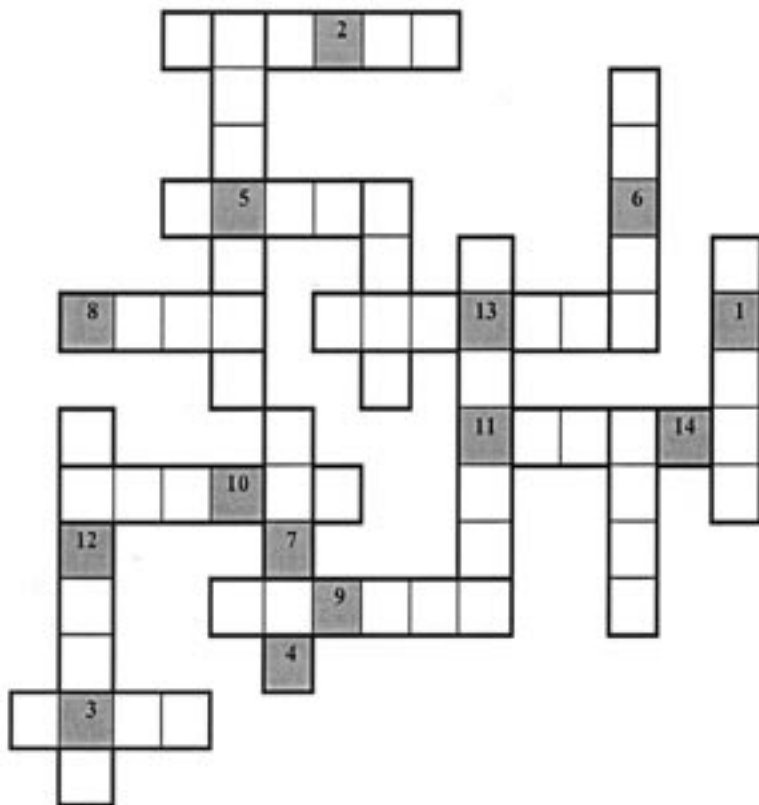
trpělivost

independent

nezávislý

Svatodušní doplňovačka

Doplňte slova podle počtu jejich písmen (zleva doprava a shora dolů) a chcete-li být zařazeni do losování o tři knihy, pošlete nám tajenku do poloviny června!

7 písmen: letnice, plameny, seslání, svědčit

6 písmen: jazyky, mluvit, slyšet, vanutí

5 písmen: mnoho, opilý, strach, svatý

4 písmena: lidé, obec, oheň, víra

Blahopřejeme výhercům soutěže z březnového čísla (tajenka: Kraslice):

Jan Věchet a Ondřej Tomčík z Nové Paky

Alžběta Dvořáková z Mladé Boleslavi

Zelenina

Již dříve jsme se seznámili s některými druhy ovoce, které znali bibličtí lidé, dnes se podíváme na zeleninu.

Když Izraelci putovali pouští, Bůh jim sesílal manu, aby netrpěli hladem. Po nějaké době se jim však přejedla a reptali: „Vzpomínáme na ryby, které jsme měli v Egyptě zadarmo, na **okurky** a **melouny**, na **pór**, **cibuli** a **česnek**. Jsme už celí seschlí, nevidíme nic než tu manu.“ (Nu 11,5-6).

Zmínku o okurkách, přesněji o okurkovém poli, najdeme ještě u Izajáše, když lidem připomíná jejich hříchy, za který je Hospodin trestát: „Dcera sijónská zůstala jako chatrč na vinici, jako budka v **okurkovém poli**, jako obležené město“ (Iz 1,8).

V 2 Kr 4,38-41 čteme tento zajímavý příběh: v době hladu nařídil prorok Elíša jednomu svému žáku, aby uvařil polévku. Ten „našel plnou popínavou rostlinu a sesbíral z ní plný šat **polních tykví**. I přišel a rozkrájel to do hrnce na polévku, aniž to kdo znal.“ Když začali jíst, vykřikli, že je to jídlo jedovaté. Elíša však do polévky nasypal mouku a tím pokrm učinil neškodným.

A nesmíme zapomenout na **čočku**! Jistě všichni znáte příběh o tom, jak lstivý Jákob vyloudil prvorozenství na svém bratru Ezauovi za mísu čočky (Gn 25,34).

Prorok Ezechiel měl ležet po 390 dní spoután na boku, aby názorně Izraelcům ukázal jejich nepravosti. Po tu dobu si měl připravovat pokrm z nádoby, do které nasypal **pšenici**, **ječmen**, **boby**, **čočku**, **proso** a **špaldu** (Ez 4,9). O čočce, spolu s dalšími potravinami, kterými uctili Davida a jeho muže v Machanajimu, je zmínka také v 2 S 17,28: „přinesli lůžko, misky a hliněné nádoby i **pšenici**, **ječmen** a mouku, pražené zrní, **boby**, **čočku** a **pražmu**, i med a máslo, ovce a kravský sýr“.

Poslední zmínku o čočce jsem našla také ve Druhé Samuelově (23,11): Pelištejci se shromáždili do houfu; byl tam díl pole plný **čočky**. Bohatýř Šama se postavil do toho pole a zachránil před Pelištejci prchající lid.

Dietrich Mendt

Když	si	spo - lu	hra - jem,	jsi	bli - zko nás.
Když	jdem	na pro - chá - zku,	jsi	bli - zko nás.	
Když	jsme	na za - hra - dě,	jsi	bli - zko nás.	
Když	je	ven - ku bou - ťka,	jsi	bli - zko nás.	
A	když	je - dem au - tem,	jsi	bli - zko nás.	
Ce - stou	na ná - ku	py,	jsi	bli - zko nás.	
Sklá - dá - me - li	le - go,	jsi	bli - zko nás.		
Ve dne	ja - ko v no - ci,	jsi	bli - zko nás.		

Další sloky si vymyslete sami.

Český text Jarmila Svobodová

